

המתנה החביבה ביותר

בפרשת פקודי אנו לומדים על סכום התרומות שניתנו למשכן על כלי המשכן ועל מידותיהם.

מעיון בפסוקים אנו מגלים כי הכיור הוא הכלי היחיד מכלי המשכן שלא נקבעו מידותיו, משום שהוא נעשה על פי הכמות שנתרמה לו ורק לו!

הכיור נתעטר במראות הנחושת של נשות ישראל. הנחושת שנודבה למשכן, גם לא הותכה ככל מתכת ליצירת הכלי שבו התקדשו לקראת העבודה, כך כל אישה יכלה לזהות היכן **בדיוק** המראה שתרמה **ולהשתייך לעבודת המקדש החיונית הזו, ממש כאילו היא שם במקדש בשעת העבודה.**

כל כהן שבא לעבוד את עבודת המקדש, חייב היה לעבור דרך הכיור כדי לקדש את כלי העשייה שלו: ידיו ורגליו. לא רק ידיים, העוסקות בדברים שבקדושה, אלא אפילו הרגליים, הנחשבות מגושמות יותר.

ה'אבן עזרא' מסביר שהמראות למקדש נתרמו משום שהנשים כבר לא נצרכו למראות משהוקם המשכן ומאחר ושימשו להתייפות שיש עימה יצר הרע, בעצם "זבחו" כביכול את התאוות וויתרו עליהן.

רש"י, לעומתו, מביא את מדרש תנחומא, שמתאר כיצד דחה משה רבנו בתחילה תרומה זו, מפאת החשש שהמראות אינן משמשות תמיד לצניעות, אולם לבסוף הפכו המראות למתנה המועדפת ביותר, החביבה על הקב"ה יותר מכל. המדרש בעצם מוקיר את היוזמה וההעזה של הנשים, אשר החיו בעליהן בגוף ובנפש בתוך שעבוד מצרים ומשם נולדו כל צבאותיהם של ישראל.

ייעודו של הכיור הוא להשכין שלום בין אישה לבעלה כי ממנו נלקחו המים שביררו את נאמנות האישה. לפיכך תרמו הנשים, שידעו כי צנועות הן, את מראותיהן לעשיית הכיור אשר באמצעותו תתברר צדקתן ומסירותן לבניין הבית בישראל.

הכיור, שנעשה ממראות הצובאות, מציב בפנינו מראה כמה הנשים מעמידות את בניין הבית ושופך אור יקרות על קדושת חיי המשפחה היהודיים.

הרבנית רות בנימין

מרצה ויועצת בתחום המשפחה וחברת בוחרים במשפחה

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם